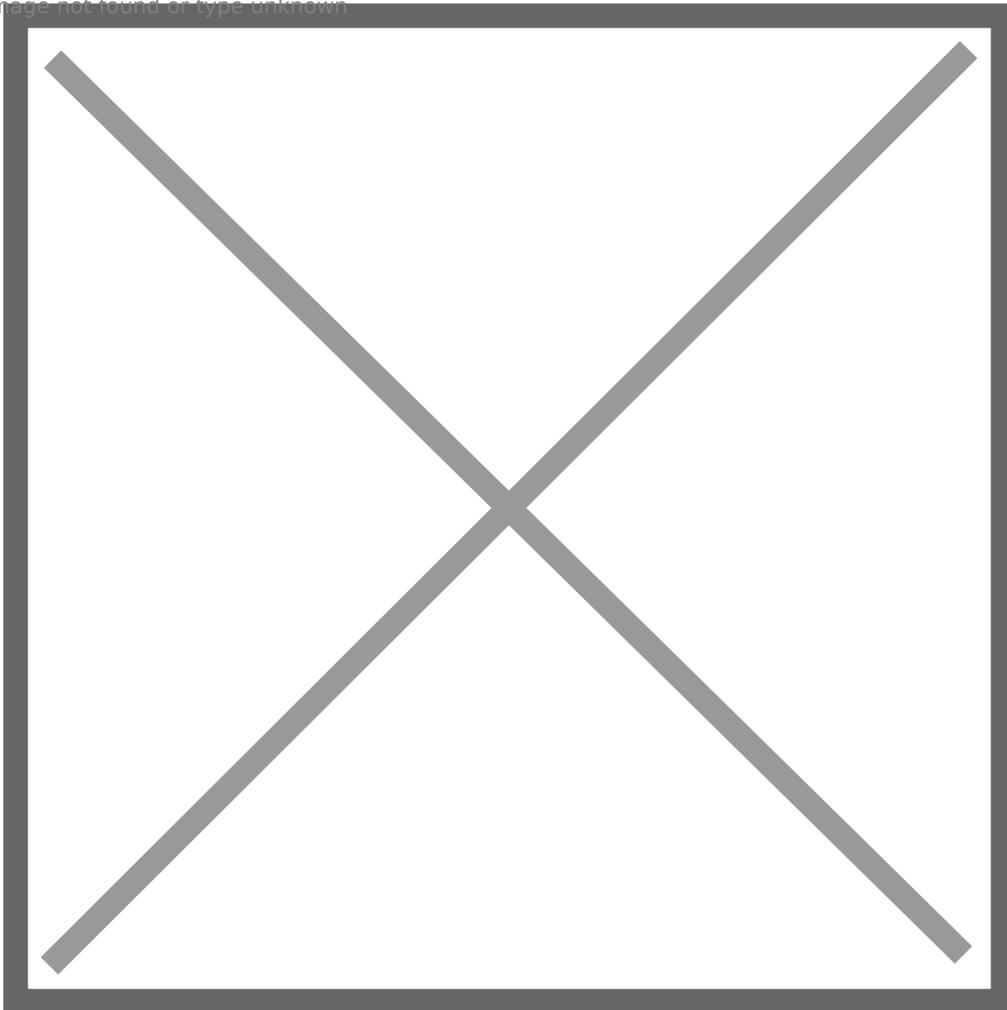

Ҳаж мавзусига доир қирқ ҳадис

Image not found or type unknown

09:00 / 20.06.2022 8389

БИСМИЛЛАҲИР РОҲМАНИР РОҲИЙМ

نَمَّ : مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ لَهِ لُؤْسَرَلِ لَاقُ لَاقُ هُنَّ عَ لَلِ لَ يَضَرُّ عَادِرُ لَ يَبْأُ نَ عَ
مُؤَيُّ هَلْ تُنْكَو ، أَهِيَ قَفُ هَلْ لَ اُثَّ عَبَّ اهُنِ دِرْمَ أُنْ مَ اُثَّ يَدَحَ نِ يَغْبُرَا يَتُّمُ أَى لَعَطَفَحَ
"أَدِي هَشَّوَأَعَفَ اشَّ مَ اِي قُلِّ ا".

Абу дардо розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

“Кимки умматимнинг диний ишларига тегишли қирқта ҳадисни ёд олса, (ва уни уларга етказса) Аллоҳ уни фақиҳ ҳолида тирилтиради ва қиёмат куни мен унга шафоатчи ва унинг фойдасига гувоҳлик бергувчи бўламан” дедилар”.

“Аллоҳга ва Унинг Расулига иймон келтириш”, дедилар.

“Кейин нима?” дейилди.

“Аллоҳнинг йўлида жиҳод қилиш”, дедилар.

“Ундан кейин нима?” дейилди.

“Мабрур ҳаж”, дедилар” (Бухорий ривояти).

6. АЁЛЛАР УЧУН ЭНГ АФЗАЛ АМАЛ МАҚБУЛ ҲАЖДИР

الْفَأَلَمْعَلَالَضْفَأَدَاوَجَالَىرَنِهَلَلَالُوسَرَأى: "أَهْنَعُهُلَالَايَضَرُّشَأَاعُتَلَأَقَو
رُؤْبَمٌجَحَدَاوَجَالَلَضْفَأُنَكَلَال" لَأَقُذَهَأُجُن

Оиша розияллоҳу анҳо:

“Эй Аллоҳнинг Расули! Жиҳодни энг афзал амал деб биламиз. Жиҳод қилайликми?” деди.

“Йўқ. Аммо жиҳоднинг афзали ҳажжи мабрурдир”, дедилар”
(Бухорий ривояти).

7. ГУНОҲЛАРДАН ПОКЛАНИШГА САБАБ БЎЛГУВЧИ ҲАЖ ҚАНДАЙ БЎЛАДИ

هَلَلُجَحْنَم" لَأَقُمَلَسُوهِلَعَلَالَىلَصَّيْبِنَالِنَعْنَعُهُلَالَايَضَرُّرَهَبَأَنْع
هُمُأَهْتَدَلَوُومُوَيَكَعَجَرُؤُسْفَيْمَلَوُثْفَرِيْمَلَف

Абу ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким Аллоҳ учун ҳаж қилиб, фаҳш сўз айтмаса ва фисқу фасод қилмаса, худди онасидан янги туғилгандек бўлиб қайтади”, дедилар” (Бухорий ривояти).

8. ҲАЖ ВА УМРА ҚИЛГУВЧИНИНГ ДУОСИ МАҚБУЛДИР

ع لاق مَلَسَوِ هِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ لَص لَلِ لَ لُؤَسَرِّ نَأ لاق هَنَع هَلَلَا يَضَرَّ دِي عَس يَبْأَنَع
يَضْمَتَ شِي عَمَلَا يَفِ هِيَ لَعْلَلِ تَعَسَّوَأُو هَمَّ سَجُّ هَل تَحَّصَّ أَدْبَعَّ نَأ لَوَقِي لَج وَ زَع لَلِ لَ
مُؤَوَّحَمَلِّ لَيْلِ لُؤَسَرِّ أَلْمَأَوَّعَأَ هَسْمَخ هِيَ لَع

Абу Саъийд Худрий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Аллоҳ азза важалла деди:

“Қайси бандани жисмини соғлом, ризқини кенг қилсаму у ҳар беш йилда ҳузуримга ҳозир бўлмаса, (у раҳматимдан) маҳрумдир” дедилар” (Ибн Ҳиббон ривояти).

Фойда: Мазкур ҳадиси шариф қудсий ҳадис бўлиб, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи всалламнинг лафзлари билан унда Аллоҳ таолонинг кўрсатмаси бевосита баён қилинмоқда. Ҳажга қодир бўлиб, тез-тез ҳажга бориб турган кишига кўплаб яхши мукофатлар, насибалар мавжуддир.

مَلَسَوِ هِيَ لَعْلَلِ لَيْلِ لَص لَلِ لَ لُؤَسَرِّ لاق : لاق هَنَع هَلَلَا يَضَرَّ نَب يَلَع نِي سَحَلَا نَع
اهفَاعُضَأُ قَفْنَا إِلَا هَلَلَا يَضَرُّ أَمِي فَا هَقْفَنِي هَقْفَنَب نَضِي هَمَأُ أَلُو دَبَع نَم أَم :
تِيضِق هَتَجَاح يَفِي عَسَلَاو مَلَسَمَلَا هِي خَأ هَنوع م عَدِي دَبَع نَم أَمُو هَلَلَا طَخَس يَف
نَم أَمُو هِيَ لَع رَجُؤِي أَلُو هِيَ فَمَثَأِي نَم هَنوع مَب يَلْتَبَا إِلَا ضِقْت مَل وَأُ هَجَاحَلَا كَلْت
يَل رَطْن إِلَا يَنْدَلَا جِئَاوَح نَم هَجَاحَل هِيَ لَلِ لَيْلِ لُؤَسَرِّ لَجِي وَهُوَ جَحَلَا عَدِي هَمَأُ أَلُو دَبَع
«هَجَاحَلَا كَلْت هَلَلَا يَضَرُّ نَأ لَبَق نِي قَلَحَمَلَا

Ҳусайн ибн Али розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Қайси бир эркак ёки аёл Аллоҳ рози бўладиган ўринга нафақа қилишдан бахиллик қилса, албатта унинг мислича Аллоҳнинг ғазабини келтирадиган нарсага сарфлайди. Кимки мусулмон биродарига ёрдам бериш, ҳожатини чиқаришда югириб-елишни тарк қилса, хоҳ у ҳожати раво бўлсин ёки бўлмасин гуноҳга ёрдам беришга мубтало бўлади ҳамда савобсиз қолади. Қайси бир эркак ёки аёл йўлга қодир бўла туриб дунёвий ҳожатларидан бирор бир ҳожатни бахона қилиб, ҳажни тарк қилса Аллоҳ унинг ҳожатини чиқармасидан илгари ҳожиларни қайтиб келганини кўради, яъни ҳожилар ортга қайтиб келмагунларича Аллоҳ унинг ҳожатини раво қилмайди”.

هَيْلَعَمْ دَا دَحْ أَوْ ، اَمْ وَضَايَبِ ِدَشْ ْنَمْ أَوْلُ أَلَتِ نِ أَلْ أَلَتِي أَنْ كَفْ ، اَمْ أَلْسَلَا هَيْلَعَمْ دَا اَمْ وَبِ
يَدِي أَنْ مَلَجَّ وَ زَعُ هَلْ لَ اَغَبَطَ اَمْ أَلْوَلْ وَ ، وَبِ أَسْ اَنْئِ اَسَا هَيْلَعَمْ صَفْ نَنْ كُرْ لَ اَمْ أَلْسَلَا
نَنْ كُرْ لَ اَلْ اِ اَنْجَلَا نَمْ اُءْيَشْ ضَرَّ اَلَا يِ سَيْلَ وَ ، صَرْبُ اَلْ اَوْ هَمْ كُ اَلْ اَرْبُ اَلْ هَيْلَعَمْ اَلْ اَلْ
مَطْعَاةً اَمْ اِي قَوْلَا مَوْيِ اَمْ هَمْ مِ اِحْ اَوْ لُ كُ يَتُ اِي اَنْجَلَا رَهَوْجْ ْنَمْ نَا تَرْهَوْجْ اَمْ هَمْ اِنْفِ ، اَمْ اِقْمُ اَلْ اَوْ
" اءَا فَوْ اَبِ اَمْ هَا فَا وَ نَمْ لَ نَا اَدَهْ شَيْ نَا تَفْ شَوْ وَ نَا نِي عِ اَمْ هَلْ اِي سَيْ بُقْ يَبْ اَنْ مِ

Ибн Аббос розияллоху анхумо:

“Рукн ва мақом жаннат ёқутларидан икки ёқутдир. Иккиси осмондан тушганида у иккисини нури бор эди. Ерга иккиси қўйилганида у иккисини нури ўчирилди. Агар у иккисини нурина Аллоҳ ўчирмаганида, албатта ер ва осмон ўртасини ёритиб турар эди. Аллоҳ таоло у иккиси билан Одам алайҳиссаломни ҳурсанд қилди. Иккиси жуда оқ бўлганлигидан ялтирар эди. Одам алайҳиссалом рукни олиб, у(Каъба) билан дўст бўлиши учун ун (каъба)га қўшди. Аллоҳ аzza ва жалла жоҳилият қўли билан муҳрламаганида кўр ва песни тузатар эди. Ер юзида рукн ва мақомдан бошқа жаннатдан бирор нарса йўқ. У иккиси жаннат жавҳарларидан икки жавҳардир. У иккисидан ҳар бири қиёмат куни Абу Қубайсдан улкан бўлиб келади. У иккисини икки кўзи, икки лаби бўлиб, иккисига вафо қилган кишилар фоидасига гувоҳлик берадилар” деди.

19. УЗРЛИ КИШИ НОМИДАН ҲАЖИ БАДАЛ ҚИЛИШ

يَلْ صَيِّبَنَّ لَ اِلْ اِمَّ عَشْ ْنَمْ اَلْ جَرَّ اءَا جْ : لَ اِقْ ُ هَنْ عْ هَلْ لَ اِي ضَرَّ رِ رِي بَرْبُ زَلَا نَبِ هَلْ لَ اِ دَبَّ عَنْ
اَلْ رِي بَكَ اُ حَيْ شَ وَّ هَوَ مَ اَلْسِ اِلْ اَكْرَدَا يَبْ اُنْ اِلْ هَلْ لَ اِلْ وُسَرَا يِ : لَ اِقْ فِ مَلْسِ وَ هَيْلَعَمْ هَلْ لَ ا
« . وَ دَلَّ وَ رُبَّ اَنْ اَنْ اُ » : لَ اِقْ ؟ هَنْ عْ اُ جُ اَفَا اَهَيْلَعَمْ بُوْتُ كَمْ جُ اَلْ اَوْ لَ اِحْ رَلَا بُو كُرْ عِي طَتْ سَيِ
: لَ اِقْ . « اُنْ جُ اِي كَلْ ذَنْ اَكْ اَهَيْلَعَمْ قَفْ نِي دَكِي بَا اِي لَعَنْ اَنْ اَنْ اِي اَرْ اُ » : لَ اِقْ . مَعَنْ : لَ اِقْ
« . هَنْ عْ اُ جُ اَفَا » : لَ اِقْ . مَعَنْ

Абдуллоҳ ибн Зубайр розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Хасъамлик бир киши Набий соллаллоху алайҳи васаллам ҳузурларига келиб:

“Эй, Аллоҳнинг расули! Отам исломни топди. У уловни минишга ярамайдиган кекса ёшдаги киши бўлиб, унинг зиммасига ҳаж фарз бўлди. Уни номидан мен ҳаж қилсам бўладими?” деди.

У зот:

“Сен унинг фарзандларини каттасимсан?” дедилар.

У:

“Ҳа” деди.

У зот:

“Отангни зиммасида қарзи бўлса, уни тўласанг, ўша (унинг номидан) жоиз бўладими?” дедилар.

У:

“Ҳа” деди”

У зот:

“Ундай бўлса, уни номидан ҳаж қил” дедилар” (Байҳақий ривояти).

20. ЭРКАК КИШИ НОМИДАН АЁЛ КИШИНИ ҲАЖИ БАДАЛ ҚИЛИШИ

يَبَأَنَّ لِلْأُمَّةِ أَنْ تَأْتِيَ بِحَجِّهَا نَحْوَ مَا تَأْتِي بِهِ الْبَنَاتُ : قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ : « هَذَا إِذَا حَجَّ الْمَرْءُ بِمَنْزِلَةِ الْمَرْءِ » .

Ибн Аббос розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

“Хасъам қабиласидан бир аёл:

“Эй, Аллоҳнинг расули туяни устида ўтиришга тоқат қилмайдиган катта ёшли кекса отамга Аллоҳнинг фарз ҳажи лозим бўлган” деди.

У зот:

“Уни номидан ҳаж қил” дедилар” (Термизий ривояти).

21. ОТА-ОНА НОМИДАН ҲАЖИ БАДАЛ ҚИЛГАНЛИГИ ТУФАЙЛИ ЖАҲАННАМДАН ОЗОД ҚИЛИНГАНЛИГИ ХАБАРИ

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ : « هَذَا إِذَا حَجَّ الْمَرْءُ بِمَنْزِلَةِ الْمَرْءِ » .

«أَيْشٌ أَمْرُؤُجٌ أَمْ صَقْنِي أَنْ أَرْيَغَ نَمْرَةً أَمْ أَتِجَّحَ».

Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки ота-онаси вафотидан кейин у иккиси номидан ҳаж қилса, унга дўзахдан озодлик ёзилади ва у иккисига ажрларидан бирор нарсани камайтирилмай тўлиқ ҳажнинг савоби берилади” дедилар” (Шуъаби иймон).

«مَلَسَ وَهَيَّلَ هَلَلًا يَلُصُّ هَلَلًا لَوْ سَرَّ لَأَقُوهُ نَعُهُ لَلَّيْضَرَ سَابِعَ نَبَا نَعٍ رَأْبَ أَلْعَمَّةَ أَيُّ قَلْمٍ وَيَهَلُّهُ ثَعَبٌ أَمَّ عَمَّ أَمْ عَيْضَقٌ وَأَيْ دَلَّ أَوْ نَعَّ حَجَّ».

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки ота-онаси номидан ҳаж қилса ёки у иккисининг қарзини тўласа, қиёмат куни Аллоҳ таоло уни аброрлар билан бирга тирилтиради” дедилар” (Муъжами авсат).

«مَلَسَ وَهَيَّلَ هَلَلًا يَلُصُّ هَلَلًا لَوْ سَرَّ لَأَقُوهُ نَعُهُ لَلَّيْضَرَ مَقْرَأَ نَبَا دِي نَعٍ أَمْ هِنَعُ وَهِنَعٌ كَلْدٌ أَرْجَأَ هَمَّ نَعٍ وَأَيْ أَبَا نَعٍ حَجَّ نَمَّ».

Зайд ибн Арқам розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким отаси ёки онаси номидан ҳаж қилса, ўша унинг ҳам ва у иккисининг номидан ҳам жоиз бўлади” дедилар” (Муъжами кабийр).

«حَجَّ نَمَّ مَلَسَ وَهَيَّلَ هَلَلًا يَلُصُّ هَلَلًا لَوْ سَرَّ لَأَقُوهُ نَعُهُ لَلَّيْضَرَ رِيْرَهُ يَبَا نَعٍ يَلْعَلْدَ نَمَّ وَهِنَعٌ هَلْفٌ أَمْئِصَّ رَطْفَ نَمَّ وَهِنَعٌ لَثْمٌ حَجَّ يَدْلُفَ تَيْمَ نَعٍ هَلْعَافَ رَجَأَ لَثْمَ هَلْفَ رِيْخَ».

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки майит номидан ҳаж қилса, ҳаж қилгувчига унинг ажрича ажр бўлади. Кимки рўзадорни ифтор қилдирса, унга унинг ажрича ажр бўлади. Кимки яхши ишга далолат қилса, унга уни қилгувчининг ажрича ажр бўлади” дедилар” (Муъжами авсат).

22. БОШҚАЛАР НОМИДАН ҲАЖ ҚИЛИШДАН ОЛДИН ЎЗИ НОМИДАН ҲАЖ ҚИЛИШ ЛОЗИМ

لَوْ قَيَّيْتُ الْجَرَاعَ مَسَّ مَسَّ هَيْلَعِ هَلَّالِ يَصَّيْبُ النَّانُ نَعُوهُ لَلِإِيضَ رَسَّابَعِ نَبَّانَعِ
لَأَقُ كَسْفَنَنْ نَعَتَّجَحَّ : لَأَقُ ، يَلُحُّ : لَأَقُ ؟ مُمْرُشُ نَمَ : لَأَقُ ، مُمْرُشُ نَعَكَيْبَلِ
: مُمْرُشُ نَعَجُّحُّ مَث ، كَسْفَنَنْ نَعَجُّحَّ : لَأَقُ ال :

Ибн Аббос розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоху алайҳи васаллам бир кишини “Лаббайка аън Шубрума” деяётганини эшитиб:

“Шубрума ким?” дедилар.

У:

“Мени иним” деди.

У зот:

“Ўзингни номингдан ҳаж қилганмисан?” дедилар.

У:

“Йўқ” деди.

У зот:

“Ўзингни номингдан ҳаж қилиб, сўнг Шубрума номидан ҳаж қил” дедилар” (Ибн Ҳиббон ривояти).

Фойда: Кўп кишилар ўзларига фарз қилинган ҳажни адо қилмасдан туриб ўзгалар номидан ҳаж қиладилар. Бу эса, уни билимсизлигидандир. Демак, дастлаб ўзини ҳажини адо қилиб, кейинги йилларда имкони бўлса бошқалар номидан ҳаж қилиш лозим.

23. РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМ ҲИЖРАТДАН КЕЙИН ТҮРТ МАРТА УМРА ҚИЛГАНЛАР

رَمْعَ بَرَأَ رَمْتَعَا مَسَّو هَيْلَعِ هَلَّالِ يَصَّيْبُ النَّانُ نَعُوهُ لَلِإِيضَ رَسَّابَعِ نَبَّانَعِ
رَمْعَو دَعَقُلَا ي ذِي فِءَاضَ قُلَا رَمْعَ لِبَأَقُ نَمَ . نَعِي نَأَلَا رَمْعَو . نَعِي بِي دُحُّ لَا رَمْعَ

وَتَجَّحَّ عَمَّ يَتَّالِ عَابَارِلْ أَوْ نَارِعْ جَلَّالَ نَمَّ عَثَلْ أَلَّ

Ибн Аббос розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоху алайҳи васаллам тўрт маротаба умра қилганлар: Худайбия умраси, иккинчи умра келгуси йили зул қаъда ойида қазо умра, учинчи умра Жиирронадан эҳромга кирганлар, тўртинчиси ҳажлари билан бирга қилганлар” (Термизий ривояти).

24. РАМАЗОНДА ҚИЛИНГАН УМРАНИНГ ФАЗИЛАТИ ҲАЖГА БАРОБАР

يُرْمَتَعَا « : لاق ، مَلَسُو هِيَلَع هَلَلَا يَلَصَّ يَبْنَلَا نَعَاهُ نَعُهُ لَلَا يَضَّر لِقَعَم مَأ نَع
عَجَّ لَدَعَت نَاضَمَر يَف عَرَمَع نِإْف ، نَاضَمَر يَف

Умму Маъқал розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

“Рамазонда умра қилинганлар, чунки рамазонда қилинган умра (ажру савобда) ҳажга тенгдир” дедилар” (Термизий ривояти).

و هِيَلَع هَلَلَا يَلَصَّ هَلَلَا لَوْسَر لَاق لَاق نَعُهُ لَلَا يَضَّر صَاعَلَا يَبْأ نَب نَامَثَع نَع
رِيخ عَجَّ وَاهِيَف اَمَوَايَنَدَلَا نَم رِيخ عَرَمَع نَأ وَرَغْصَأَلَا جَلَّالَا يَه رَمَعَلَا نَأ مَلَعَاو مَلَس
عَرَمَع نَم

Усмон ибн Абул Ос розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

“Билгинки, умра у ҳажжул асғардир ва умра дунё ва ундаги нарсалардан яхшидир. Ҳаж эса, умрадан яхшидир” дедилар” (Муъжами кабийрдан қисқартирилган ҳолда келтирилган).

و هِيَلَع هَلَلَا يَلَصَّ يَبْنَلَا يَلَصَّ مَأ تَعَّاج لَاق نَعُهُ لَلَا يَضَّر سَابَع نَب نَع
نَاضَمَر يَف عَرَمَع مَلَس مَأ أَي لَاق يَنَاكَرْتَو هَنَبَاو عَجَلَط وَبَأ جَّح تَلَاقَف مَلَسُو
عَجَّ لَدَعَت

Ибн Аббос розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Умму Сулайм Набий соллаллоху алайҳи васаллам ҳузурларига келиб:

“Абу Талха ва унинг ўғли ҳаж қилиб, иккалалари ҳам мени тарк қилдилар” деди.

Шунда у зот:

“Эй, Умму Сулайм рамазонда қилинган умра (ажру савобда) ҳажга баробар бўлади” дедилар” (Ибн Ҳиббон ривояти).

25. МАККАДАН АРАФОТГАЧА УЛОВДА БОРИЛСА, ҲАР БИР БОСИЛГАН ҚАДАМГА ЕТМИШТА АЖР ЁЗИЛАДИ

نَبِيَّ احَ كَمَ نَمِ اَوْحَا ، يَنْبِ اِي : هِي نَبَل لَاقُ نَ ، اُمُّ نَعِ هَل ل ا يَضْرِبُ سَابِعُ نَبِ اِنَع
بِكُ اِر ل ا ح ل ل ن ا : ل وُقَي م ل س و ه ي ل ع ل ل ا ل ل ا ل و س ر ر ت ع م س ي ن ا ف ء ا ش م
ا ه و ط ح ي ء و ط خ ل ل ك ب ي ش ا م ل ل و ء ن س ح ن ع ي ب س ه ت ل ح ا ر ا ه و ط ح ت ء و ط خ ل ل ك ب
ء ن س ح ء ن ا م ع ب س

Ибн Аббос розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

У ўғлига:

“Ҳаж қилгувчи ҳолатда Маккадан (арафотга) пиёда чиқинглар. Чунки, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Уловли ҳожи учун улови босган ҳар бир қадамига етмишта ҳасана ва пиёда учун ҳар бир босган қадамига етти юзта ҳасана бўлади” деяётганларини эшитдим” деди (Муъжами кабийр).

Фойда: Маккаи мукаррамадан арафотгача пиёда бориб, пиёда ортга қайтган ҳожига уловда бориб, уловда қайтган ҳожига нисбатан олти юз ўттизта ажр зиёда бўлади. Шу билан бирга арафотдан тушишда пиёда тушиш уловга нисбатан осонроқдир ва савоби ҳам зиёдадир.

26. МАККАИ МУКАРРАМАДАН АРАФОТГА ПИЁДА БОРИБ, ПИЁДА ҚАЙТГАН ҲОЖИНИНГ ҲАР БИР БОСГАН ҚАДАМИГА ЕТТИ ЮЗ МИНГ АЖР БЕРИЛАДИ

لَاقِفُ مُمِعَمَجَفُ هَدَلَو اَعَدَفَ اَضْرَمَ اُمُّ نَعِ هَل ل ا يَضْرِبُ سَابِعُ نَبِ اِنَع : لَاقِ نَ اِذَا زَ نَعِ
يَتَحَ اِي شَامَ كَمَ نَمِ حَ نَمَ : ل وُقَي م ل س و ه ي ل ع ل ل ا ل ل ا ل و س ر ر ت ع م س
ا ت ا ن س ح ل ت م ء ن س ح ل ل ك ء ن س ح ء ن ا م ع ب س ء و ط خ ل ل ك ب ه ل ل ا ل ل ا ب ت ك ء ك م ي ل ا ع ج ر ي
« ء ن س ح ف ل ا ء ن ا م ء ن س ح ل ل ك ب » لَاقِ مَ ح ل ل ا ت ا ن س ح ا م و ل ي ق « مَ ح ل ل ا

“Мадинага масиҳ Дажжолнинг ҳайбати кирмайди. Чунки, у вақтда у (Мадина)нинг еттита дарвозаси бўлиб, ҳар бир дарвозада икки фаришта бўлади” дедилар” (Бухорий ривояти).

36. ЖАННАТ БОҒИДАГИ НАМОЗ ВА ИБОДАТНИНГ ФАЗИЛАТИ

عَنْ أَبِي بَرْزَةَ قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ الْيَوْمِ فِي الْمَدِينَةِ قَالَ سَبْعَ عَشْرَةَ دَرْوَزَةً فِي بَابِهَا مَلَائِكَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُصَلُّونَ عَلَيْكُمْ وَإِنْ نَسِيتُمْ فَلَا ضَرْرَ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْتُمْ نَسِيتُمْ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Уйим билан минбарим орасида жаннат боғларидан бир боғ бор. Минбарим эса, ҳавзи кавсарим устидадир” дедилар” (Бухорий ривояти).

Фойда: Жаннат боғида, яъни Расулulloҳ минбари олдида намоз ўқиш билан жаннат боғи ва ҳавзи кавсардан ичиш насиб бўлади.

37. НАБАВИЙ МАСЖИДДА ҚИРИҚ РАКЪАТ НАМОЗ ЎҚИШНИНГ ФАЗИЛАТИ

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ الْيَوْمِ فِي الْمَدِينَةِ قَالَ سَبْعَ عَشْرَةَ دَرْوَزَةً فِي بَابِهَا مَلَائِكَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُصَلُّونَ عَلَيْكُمْ وَإِنْ نَسِيتُمْ فَلَا ضَرْرَ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْتُمْ نَسِيتُمْ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ.

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким мени масжидимда қириқ (маҳал) намоз ўқиб, бирор намозни қолдирмаса, унга дўзахдан сақланиш, азобдан нажот ва нифоқдан эминлик ёзилинади” дедилар” (Имом Аҳмад ривояти).

Фойда: Ҳожилар одатда Мадинаи мунавварада саккиз кун турадилар. Ўша вақт оралиғида озгина эътибор билан беш вақт намозни жамоат билан Набавий масжидда адо қилсалар, ҳадисда ваъда қилинган улуғ фазилатга эга бўладилар.

